

Güneşin Geliş Yönünden Faydalanma

Yarımkürelerin dönenceler arası bölgelerinde, yani Orta Kuşak'ta, yıl boyunca güneş ışınları hep Kuzey Yarımküre'de güneyden, Güney Yarımküre'den kuzeyden gelirler. Bu nedenle ağaçların, taşların, dağların Kuzey Yarımküre'de kuzey; Güney Yarımküre'de güney tarafları daha az güneş ışığı alır. Bu özelliğin sonucu olarak doğa bize bir takım ipuçları verir.

Yosunlar: Kara yosunlarının birçoğu nemi sever ve bu yüzden direk güneş ışığını almaktan kaçınır. Bu nedenle yosunlar genellikle ağaçların veya taşların Kuzey Yarımküre'de kuzey, Güney Yarımküre'de güney taraflarında bulunurlar.

Ağaçlar: Ağaçların kuzey taraflarındaki kabukları daha cansızdır ve yeteri kadar güneş alamadığı için kuzey tarafındaki dallar daha çok dallanıç budaklanmıştır.

Karın Erimesi: Dağların veya taşların daha çok güneş alan tarafında (Kuzey Yarımküre'de güney, Güney Yarımküre'de kuzey) karlar daha çabuk erir.

Karınca Yuvaları: Karıncalar genellikle güneşi ve sıcaklığı severler. Bu nedenle daha çok güneş ışığı almak isterler; dolayısıyla yuvalarını ağaçların güney taraflarına yaparlar veya çıkardıkları

toprakları güneşlerini kapatmamak için kuzey yönüne yığarlar ve yuvalarının ağızları güneyi gösterir.

Yerleşim Yerlerinden Faydalanma

Eğer yolumuz bir yerleşim yerine düşerse yerleşim yerleri yön bulunmasını sağlayacak bir takım ipuçları barındırır. Bunlardan başlıcaları hemen hemen her yerleşim biriminde olan camilerde ve mezarlıklardadır.

Camiler-Kiliseler: Kabe'nin güneyindeki birçok ülkedeki camilerde Mihrap güneye bakar ve karşısındaki giriş kapısı kuzeyi gösterir. Minarelerde Şerefe'ye açılan kapılar (üst kapı) güneye bakar. Hıristiyanların ibadet yerleri olan kiliselerde ise kilisenin çanı, kilisenin batısında bulunur.

Mezarlıklar: Müslüman mezarlarında baş taraf Batı'yı, ayaklar Doğu'yu, yüz ise Güney'i gösterir. Hıristiyan mezarlarının baş tarafı Güney'i gösterir.